

Wojciech Łonak

Kościeliska, gm. Radłów, woj. częstochowskie. Stanowisko 18

Informator Archeologiczny : badania 12, 60-61

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Kontynuowano systematyczne badania wykopaliskowe najstarszej części cmentarzyska, użytkowanej w ciągu II i III okresów epoki brązu. Prowadzono uzupełniające badania na południowych i na zachodnich peryferiach stanowiska. Zbadano 188 obiektów archeologicznych /nr 3313-3500/. Były to w większości małe groby ciałopalne popielnicowe lub bezpopielnicowe z wczesnej fazy kultury łużyckiej, datowane na schyłek II lub na III okres epoki brązu. Groby wyposażone były w ceramikę oraz w drobne wyroby brązowe. W obrębie wczesnołużyckiej części cmentarzyska zbadano też 10 dużych grobów ciałopalnych jamowych, ze śladami trumien drewnianych i innych konstrukcji drewnianych. W jednym z grobów tego typu znaleziono brązową szpilę uchata nawiązującą do form typowych dla kultury przedłużyckiej. Kontynuowano badania dużego obiektu rowkowego, zapoczątkowane w 1977 roku i zbadano jeden zniszczony grób z okresu wpływów rzymskich.

KŁOPOTÓW, gm. Lubin
woj. legnickie

Muzeum Archeologiczne
we Wrocławiu

Badania prowadził mgr Jerzy Gołubkow. Finansowało Muzeum Archeologiczne we Wrocławiu. Piąty sezon badań. Osada kultury łużyckiej epoki brązu.

W roku bieżącym przebadano 190 m² terenu na północnym krańcu osady w celu uchwycenia zasięgu występowania obiektów nieruchomych. Odsłonięto 33 obiekty w tym: ziemianki, jamy odpadkowe i zasobowe, wgłębione paleniska wylepione gliną i wyłożone kamieniami i skorupami oraz ślady po słupach.

Do bardziej interesujących należała nieregularna w rzucie poziomym ziemianka zawierająca w wypełnisku ponad 100 głazów znacznej wielkości - być może rozsypano umocnionych kamieniami ścian. Z obiektów i warstwy kulturowej wydobyto znaczną ilość naczyń, w tym kilka małych, zachowanych w całości czerpaków. Wśród ceramiki przeważają skorupy chropowate - fragmenty garnków do gotowania i dużych naczyń zasobowych. Naczynia można datować na V okres epoki brązu.

Materiały złożono w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu.

KOŚCIELISKA, gm. Radłów
woj. częstochowskie
Stanowisko 18

Stowarzyszenie Miłośników
Olesna
Muzeum Regionalne
w Oleśnie Śl.

Badania prowadził mgr Wojciech Łonak. Finansowało Stowarzyszenie Miłośników Olesna. Piąty sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej /V ok. epoki brązu/.

Stanowisko położone jest na południowym stoku wzniesienia znajdującego się w północnej wsi Kościeliska, około 250 m na wschód od zabudowań Konrada Deji.

Przebadano obszar około 7 arów. Odkryto 64 zespoły grobowe /numeracja 133-196/; w tym 47 szkieletowych i 17 ciałopalnych. W większości groby posiadały obwarowania i nakryte były brukami. Nadal ponad grobami i na brukach występuje materiał ceramiczny. Zestawy naczyń w grobach typowe dla cmentarzysk grupy górnośląsko-małopolskiej, kultury łużyckiej /patrz sprawozdania z poprzednich badań/. Tegoroczny sezon poza ceramiką przyniósł znalezisko dwuzwojowej brązowej zawieszki /grób 140/ i toporka kamiennego /grób 137/. Ceramika w grobach bardzo źle zachowana. Brak śladów kości w grobach szkieletowych.

Materiał i dokumentację złożono w Muzeum Regionalnym w Oleśnie.

Badania będą kontynuowane.

KRAKÓW-BIEŻANÓW GAJ

Muzeum Żup Krakowskich
Wieliczka

Badania prowadził Kazimierz Reguła. Finansowało Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka. Piąty sezon badań. Osada otwarta z okresu neolitu oraz z epoki brązu i żelaza.

Prace wykopaliskowe skoncentrowane były w zachodniej i południowej części osady, na obszarze 500 m². Odkryto: 3 paleniska, 2 zagadkowe obiekty rowkowe, 11 jam kulturowych, 1 prostokątną chatę naziemną, o wymiarach 276 x 390 cm i 3 ślady po jamach słupowych, które łączyć należy z górnośląsko-małopolską grupą kultury łużyckiej i datować na III-V okres brązu oraz na epokę żelaza /Hallstatt C-D/. Z cytowanych wyżej obiektów, a także z warstwy kulturowej pochodzi dużo różnorodnego materiału zabytkowego zachowanego w postaci: waz z ornamentyką guzową, mis z korbami na załomie, naczyń jajowatych, czerpaków stożkowatych, mis stożkowatych z odciskami palcowymi na krawędzi, przykrywki stożkowatej, małego płaskiego naczynka z cylindrycznymi ściankami, ozdoby brązowej w kształcie małego cienkiego krążka, dużego kawałka bryłki surowego brązu, guziczkoatego przedmiotu żelaznego, a ponadto oseeki z kwarcytu, bazaltu, piaskowca, przęślik gliniany, paciorek gliniany i dwa kamienie żarnowe.

Okres neolitu reprezentowany jest głównie przez ceramikę i nieliczny inwentarz kamienny, luźno znaleziony w obrębie warstwy kulturowej, mający powiązanie ze środkową fazą kultury lendzielskiej.

Materiały z badań oraz dokumentacja rysunkowa znajduje się w Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka.

Badania na terenie osady będą kontynuowane w roku przyszłym.